

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010350
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Pavlisová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620010350.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Petrou Pavlisovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Z.. T. J., Q.. XX.XX.XXXX T. S., K. S., W. U. Y.
Q. T., U. XX, K. Y. Q. T., G. Q. D.
R. Y. Q. T., Y. XX, K. Y. Q. T.

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v období od 6. júna 2017 do 13. marca 2018 v Spišskej Novej Vsi, na rôznych miestach i v blízkom okolí mesta Spišská Nová Ves, v podvodnom úmysle, pod zámienkou sprostredkovania kúpy nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce Letanovce, okres Spišská Nová Ves, v lokalite zvanej „Kláštorská“ od Slovenskej republiky - Ministerstva hospodárstva SR, so sídlom Mlynské Nivy 44/a, 827 15 Bratislava 212, vylákal od Š. E. rôzne sumy peňazí spolu vo výške 84.500 €, ktoré mali byť použité ako náklady súvisiace so zabezpečením sprostredkovania kúpy nehnuteľností a v časti ako jeho odmena za sprostredkovanie ich kúpy pre Š. E., pričom konal s vedomím, že sprostredkovanie ich kúpy nezabezpečí, s vedomím, že Ministerstvo hospodárstva SR nehnuteľnosti na „Kláštorská“ Š. E. nepredá i s vedomím, že získané peniaze od Š. E. použije pre svoje potreby, ktoré pre svoje potreby aj použil, čím pre Š. E., Q.. XX.X.XXXX, W. U. Y., I. W. Č.. XXXX/XX, K. Y. Q. T., toho času bytom Y. Q. T., I.. H. U. Č.. X, ktorého takýmto spôsobom uviedol do omylu, spôsobil škodu vo výške 84.500 €,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu

č í m s p á c h a l

- zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 3 písmeno a/ Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenému Š. E., Q.. XX.X.XXXX T. S.Z., K. S., W. U. Y., I. W. Č.. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností Y. Q. T., I. H. U. Č.. X, škodu vo výške 77.000 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal dňa 18.6.2020 na tunajší súd obžalobu na obvineného Z.. T. J. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona.

Súd vo veci vydal dňa 22.6.2020 trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený v zákonnej lehote odpor, a preto súd nariadil hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku.

Obžalovaný Z.. T. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa nejednalo o odkúpenie pozemkov ale nehnuteľností, kde Š. E. dlhodobo pôsobil ako podnikateľ, ktoré mal za určitých okolností v prenájme zrejme od obce. Pán E. mal informáciu o tom, že tieto nehnuteľnosti od určitého času sú majetkom nie obce, s ktorou mal uzavretú nájomnú zmluvu, ale štátu. Za štát tieto nehnuteľnosti malo vedené Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. Tiež mal informáciu o tom, že niekto iný ako on, a to vlastníci pozemkov v okolí a pod stavbami mali podanú žiadosť a malo im byť vyhovené, že si odkúpia tieto nehnuteľnosti a tým pádom by pán E. skončil s dlhodobým podnikaním v danej lokalite. Vzhľadom na to, že nie tak dávno predtým, so štátom a Ministerstvom hospodárstva riešil majetkové veci, ponúkol pánovi Š. E. možnosť, že mu pomôže s danou vecou, aby nebolo vyhovené druhej strane, ktorá mala zákonný nárok na odkúpenie za cenu znaleckého posudku priamym predajom bez verejnej súťaže. V danom prípade to bolo pre štát nevýhodné, pretože trhová cena by zodpovedala vyššej cene ako je znalecký posudok a hlavne tá skupina, nejaké konzorcium, čo sa dalo dokopy, obec Letanovce a urbár, nemali žiadne morálne právo alebo právo väzby na to, aby tie veci získali, skôr išlo o to, že si mysleli, že koľko veľa peňazí sa tam dá zarobiť a za každú cenu chceli získať tieto nehnuteľnosti, aby namiesto Š. E. prevádzkovali služby, ktoré tam vykonával on. S pánom E. sa poznajú dlhé roky, dá sa povedať historicky, veľakrát sa aj u neho zastavoval, keď chodili na túry. Prokurátor vychádza iba z dostupných informácií, ktoré sa k nemu dostali. Ak by bola pravda to, čo prečítal prokurátor v obžalobe, tak keby dostal takú ponuku ako bola v trestnom rozkaze, tak by ju zobral všetkými desiatimi. Historicky to, čo zrealizovali a čomu sa venuje absolútne nezodpovedá niečomu takému nízkemu ako to bolo odprezentované prokurátorom. Priznáva morálnu vinu voči klientovi Š. E.. Do dnešného dňa Š. E. nemá vrátené peniaze, pretože ich pôvodná dohoda bola taká, že mu pomôže s danou vecou, aby ho niekto odtiaľ nedostal preč, aby tam mohol Š. E. zostať. Zobral plnú zodpovednosť za to, že ak by to nevyšlo, tak sa mu finančné prostriedky, ktoré budú slúžiť na to, aby tam zostal vrátiť späť. Bohužiaľ do dnešného dňa sa tak nestalo, peniaze nemá ani z 90% vrátených. Robí všetko preto, aby sa tie peniaze k pánovi Š. E. dostali. Vychádza z toho, že dohoda bola taká, že s celou vecou mu pomôže, a určite to nebolo tak, že cez neho išli peniaze na zálohu, na kúpu alebo také niečo. Záloha na kúpu sa platí vlastníčkovi, a nie takýmto spôsobom. Celé to úsilie môže potvrdiť aj výpoveď pána U., šéfa právneho odboru v danom čase na Ministerstve hospodárstva. Začalo sa to jednaním so starostom obce Letanovce, s urbárom, ministerstvom. Posudzovali v akom stave je žaloba o určenie vlastníckeho práva, ktorú viedli voči Ministerstvu hospodárstva, riešili sa problémy, keď pán Š. E. volal, že niekto blízky urbáru si to chce prenajať. Prišli tam ľudia z Ministerstva hospodárstva, ošetrovalo sa to, aby neunikla nejaká nehnuteľnosť dlhodobou nájomnou zmluvou. Práve od pána U. sa dozvedel, že niekto to podpísal práve tomu konzorciu urbáru a obce Letanovce. V tej sekunde volal Š. E., v akom je to stave. Dodnes nevie prečo to nevyšlo. S pánom U. dost' dlho konzultovali ako postaviť žiadosť Š. E., ktorú on formuloval, písali ju, on osobne ju doručoval u pána U. a potom do podateľne ministerstva. Ešte predtým to prešiel, vylúčili možnosť, aby nedošlo k porušeniu zákona, že nedávali žiadosť o odkúpenie,

ale žiadosť o nájom, kde sa to zdôvodnilo morálne, ekonomicky. Pán Š. E. mal morálny, ekonomický náskok pred svojou konkurenciou, aby to získal, ale nie kúpou ale nájmom, a to bola konečná žiadosť k čomu sa dopracovali. Bohužiaľ, možno tí druhí mali väčší vplyv, dodnes však nevie prečo. Skončilo to tak, že niekto zvolil jednoduchšiu cestu z pohľadu štátu a Ministerstva hospodárstva. Argumentovali tým, že keby vyhovel ich žiadosti, odbremenili by ich od akýchkoľvek starostí so správou nehnuteľnosti, lebo vyargumentovali to poistením objektu na náklady klienta nájmu, ktorý predstavoval vyššiu sumu za určité obdobie ako je samotná kúpna cena, za ktorú to predávali. Samozrejme toto sa odkonzultovalo. Záver právneho odboru bol taký, že takto by to šlo. No nakoniec to dopadlo tak, ako dopadlo. Pán Š. E. aj so svojim právnikom pánom J.. U. žiadali o náhradu investícií, ktoré pán E. počas svojho pôsobenia do daných nehnuteľností dal a prišla im odpoveď, že im nepreplatia takmer nič. Nevie presne aká to bola suma. Jeho reakcia bola taká, že Š. E. bol jeho kamarát, tak treba pomôcť, okamžite na to reagoval a v plnej výške im tieto náklady uznali. Mrzí ho, že nebol schopný pánovi Š. E. prostriedky, ktoré do toho investoval do dnešného dňa vrátiť. Vie, že v krátkom čase sa to dá urobiť, lebo má rozrobené veci tak, aby to dopadlo dobre. Nevie odkiaľ sa dozvedel, že pán Š. E. chce kúpiť nehnuteľnosti na Kláštorisku. Niekoľko mu spomínal, že obec Letanovce má záujem to odkúpiť a dostať odtiaľ Š. E. preč. Stretli sa a on mu to tiež potvrdil. Povedal mu, že prednedávnom a úspešne riešil obdobnú vec v rámci Spišskej Novej Vsi a štátu prostredníctvom Ministerstva hospodárstva a tak sa do toho pustili. Oslovil pána E. v tej veci, že počul, že má taký problém a na základe toho sa dohodli na spolupráci. Najprv rozobrali situáciu aká je. Pán E. mu vysvetľoval, lebo nevedel všetky detaily, lebo je dôležité vedieť aj pozadie z druhej strany. Vedeli kto je vlastník pozemkov, aký má právny nárok tento vlastník, a aké sú zákony, ako štát respektíve Ministerstvo hospodárstva môže postupovať. Pán E. mu objasnil pozadie zo svojej strany historicky, a to ako dlho tam je a tak ďalej. Urobili analýzu, a tak mu povedal, že by to šlo zvládnuť tak, aby buď to vedel časom odkúpiť, aby ho tam nechali cez nájomnú zmluvu a tak sa do toho pustili. Navzájom si vymieňali veľa dokladov, či už s pánom E., alebo s jeho právnikom pánom Mgr. U.. Hovorili o tom, že ak to bude úspešné, tak jeho odmena by mala byť 20 000 €, no presne si nepamätá. Tú sumu povedal pánovi E. asi pri prvom stretnutí. Pri prvom stretnutí mu pán E. nedával nič. Celý čas boli na tom, že odmenu dostane až keď sa veci vykonajú. O lehote dokedy mu pomôže sa nebavili, lebo to sa takto presne dopredu nedá stanoviť. Dá sa nahrubo stanoviť horizont. Určite sa nebavili o tom, že či mesiac alebo rok, lebo to nikto nezagarantuje, že ako rýchlo sa také niečo dá urobiť. Povedal Š. E. na aký účel použije peniaze, a to, aby veci boli vybavené. Určite nie na to, že je to záloha na kúpu nehnuteľnosti. Rozpočet pánovi E. nevystavil. Doklady, že prevzal peniaze si stále podpisovali a to pri každej sume, ktorú prevzal, tak pánovi E. vystavil doklad. Písali si to na papier. Podpísal pánovi E. prevzatie peňazí. Povedal pánovi E.S., že zodpovedá v plnom rozsahu, ak veci nebudú v poriadku, že nemôže mať žiadnu škodu, nebude potom účtovať ani len cestovné. Svojho času prešiel osobným bankrotom, tak aby nezostala táto vec nevymáhateľná v právnej rovine, tak dodatočne zmluvou o pôžičke prekryl túto vec pánovi E.Á., aby mal istotu, že ten záväzok zotrúva, kým nie je vyplatený. Nevie, či na doklade bolo napísané, že či je to pôžička. Vie, že určite si podpísali kto, koľko, kedy prevzal. Nesľúbil pánovi Š. E., že má v tejto súvislosti vypracovať nejakú štúdiu. Jedinú vec čo dal posúdiť bola žaloba, ktorá v danom čase bola živá na určenie vlastníckeho práva, tak tam si nezávisle dal urobiť analýzu právneho stavu, že či je možné to dotiahnuť do úspešného konca alebo nie. Ohľadom toho mu nevznikli žiadne náklady. Povedal pánovi E., že potrebuje zaplatiť toho človeka, ktorý mal vyhotoviť, ale nevznikli mu žiadne náklady. Posúdil mu to doktor J. a doktor Z. X.. Analýza nespočítala v tom, že mu písal nejakú zápisnicu o celej veci, jednoducho mu to dal na posúdenie, a on ho iba informoval. Trvalo to veľmi rýchlo. Povedal mu výsledok, že ako by ďalej v tejto veci konal, respektíve nekonal. So Š. E. ohľadom tej veci stretol osobne orientačne 15-krát. Telefonicky to boli hodiny. Vymenili si 60 telefonátov, vymieňali si vzájomne informácie, konzultovali. Pri týchto stretnutiach žiadal pána E. o ďalšie peniaze. Znalecký posudok vypracovaný pán E.Á. mal a jednu kópiu má aj on. Nepovedal pánovi E., že potrebuje peniaze na znalecký posudok. Druhá strana, ministerstvo alebo urbár s obcou Letanovce si dávali vypracovať znalecký posudok, ktorý mal byť podkladom pre kúpnu cenu. Pán E. mu dával peniaze niekoľkokrát na účet. Dal mu preto číslo účtu. V danom čase to nebol jeho účet a to preto, lebo v tom čase mal vedené exekúcie, nemal na svoju osobu vedený žiadny účet. Nevie uviesť meno na koho účet išli peniaze, lebo bol s kamarátom akurát v banke a ten mu povedal, že je to jeho zamestnankyňa a išiel jej účet, že mu môže takúto službu urobiť. Fyzicky tú ženu pozná, ale meno nepovie. Pán Š. E. pravidelne informoval ako prebieha jednanie v súvislosti s vybavovaním záležitostí pre neho. Stále si vymieňali vzájomné informácie. Nikdy to nebolo tak postavené, že keď mu pán E. nebude poskytovať ďalšie peniaze, tak z tej kúpy nič nebude. Nepamätá si, že nejakej pani bolo treba odovzdať sumu 7 000 € v tejto súvislosti. Š. E. nebol nadšený z toho, že mu mal dať peniaze aj nad rámec ich dohody. On ho pýtal, aby to skúsil, že to dotiahnu do úspešného konca, hoci to bolo nad rámec pôvodnej dohody. Pôvodná dohoda mala

byť, že jeho odmena bude 20 000 €. Povedal pánovi E., že potrebuje peniaze na právnicka J.. Pán J. však žiadne peniaze nedostal, a ani ich nepýtal. Pán J. mu akurát zanalyzoval právny stav žaloby, ktorá bola živá. Pánovi J. žiadne peniaze nedal, lebo žiadne zmluvy nakoniec pre danú vec nepripravoval. Priamo na Ministerstve hospodárstva jednal s pánom U., bol šéf právneho odboru, potom to bola pani U. a potom pani Y., nebola to ministerka vnútra iba jej menovkyňa. Uvedeným osobám z Ministerstva hospodárstva predložil splnomocnenie, ktorým ho pán Š. E. splnomocnil, že je oprávnený v jeho mene v tejto súvislosti jednať. Také potvrdenie mu vystavil pán E.. Rozhovory s ľuďmi z ministerstva si pamätá detailne, pretože reálne prebehli. Boli to páni na úrovni. Menila sa tam štruktúra ministerstva, pôvodne to bol odbor správy majetku, potom odbor správy majetku prešiel pod právne oddelenie a pani Y., či pani T. mu nesľúbili nič. Skôr mal taký pocit, že sa toho chceli zbaviť a predať to združeniu urbáru a obce Letanovce. Šéf právneho odboru bol naklonený tej variante, že sú vlastníci a vlastníčkami pozemkov pod nehnuteľnosťami je niekto iný, tak vlastníci pozemkov v takom prípade má od nich právo na priamy predaj za cenu znaleckého posudku. Takto boli nastavení, no postupne im veci vyargumentovali a dostali do ich do takej polohy, že tí ľudia sa začali nad tým viac zamýšľať, že rodina pána E. historicky preto niečo urobila, že ich minimálne morálne poškodzujú. Dali im aj ekonomické návrhy, odbremenili ich od starostlivosti. Konečná verzia, teda to schvaľovanie nie je na jednej osobe. Pán U., keď mu ukázal žiadosť po všetkých konzultáciách a vysvetľovaní povedal, že pripúšťa aj takúto možnosť. Jednania na Ministerstve hospodárstva boli oficiálneho charakteru. Po skončení jednaní bol na 100% presvedčený, že pána E. minimálne tam nechajú ako nájomcu. O všetkých jednaniach, aj o všetkých skutkoch a informáciách bol pán E. bol informovaný. Kedy naposledy žiadal od pána E. peniaze si nepamätá. Na to, aby mal možnosť na Ministerstve s kompetentnými ľuďmi dokazovať, argumentovať, vysvetľovať a presvedčať, pre normálneho človeka to funguje asi tak, že napíšete žiadosť, po určitom čase vám príde odpoveď. Sú to však skúsenosti. Dost' veľa s nimi robili. Robil pol roka predtým ako toto prebiehalo. Kúpil od nich pre klienta jeden areál v rámci Spišskej Novej Vsi, kde dnes by ste to už nespoznali, bolo tam zbúranisko. Vie, čo všetko musel absolvovať bez toho, aby mu tam niekto otvoril dvere, že ho pustia do miestnosti a tí kompetentní si nájdu na vás čas a vás aj počúvajú. Nedával nikomu žiadne úplatky. Tú sumu, ktorú mu dal pán E. použil na to, že mu niekto otváral dvere, že mal možnosť s kompetentnými vysvetľovať dôvody prečo toto je to správne. Osoba, ktorej to odovzdával, ktorý má tie kontakty, ktorý zavolať prijmite ho, vypočujte, je to správna vec bol Z.. Z. J.. Nebohému Z.. J. v tejto súvislosti poskytol peniaze po častiach tak, ako ich on dostával, a to osobne, keď sa stretávali v Bratislave, s výnimkou sumy 15 000 €, ktorú mu nad rámec pán E. dal, a s tým potreboval poriešiť svoje veci. Tých 15 000 € nesúviselo s danou vecou. Nebohému Z.. Z. J. dal mu sumu 70.000 €. Nevystavoval mu žiadne potvrdenie. Tiež nepožiadal nebohému Z.. Z. J., aby mu vyúčtoval 70 000 €, ktoré mu on poskytol. Nepotreboval od neho vyúčtovanie, lebo veci fungovali tak, ako mali. Nevie koľko osôb mu na Ministerstve hospodárstva v súvislosti s odovzdaním peňazí nebohému Z.. Z. J. v sume 70 000 € otvorilo dvere, no mal prístup a mal možnosť o všetkých veciach veľmi dobre komunikovať a argumentovať. Či to nebohý Z.. Z. J. riešil s A. alebo s nejakým Okresným prednostom obrazne povedané, to nevie. Mali spor ohľadom znaleckého posudku, či cena je dobrá alebo nie. Na základe nejakej žiadosti prišla odpoveď aj telefonát, že takto určite nie. A keď mal dohodnuté stretnutie na tvary miesta, po dvoch hodinách to dokázal tak vyargumentovať, že nakoniec vyšlo najavo, že všetko je správ. Ľuďom, ktorí mu otvárali dvere na Ministerstve hospodárstva nepredložil žiadnu plnú moc. S ľuďmi, s ktorými jednal určite predložil plnú moc, lebo plnú moc mal podpísanú a vie ju aj doložiť. Nebohý Z.. Z. J. mu nepovedal na čo použil tie peniaze, podľa neho nikomu nič nedal. Či si ich nechal, tak na to nevie odpovedať. Počas priebehu jednania s pánom Š. E. bola jeho ekonomická situácia zlá, mal vedené exekúcie, no nevie povedať na akú sumu a to ani orientačne. V tom čase mal živnosť, ktorá súvisela so zabezpečením respektíve so sprostredkovaním kúpy a predaja nehnuteľností. Neponúkol by sa Š. E., ale zo skúseností za roky vie, čo všetko dokázal, čo urobil v rámci tohto regiónu a aj z pohľadu poslednej skúsenosti, ktorá bola úspešná a to vyriešili a bolo tam 100.000 problémov okolo toho, lebo proces nadobudnutia niečoho alebo získania nájomnej zmluvy alebo čohokoľvek s ministerstvami, posledné týždne bol štyrikrát v Bratislave za jeden týždeň nie 4 dni. Dokonca za jeden deň tam bol dvakrát, musel sa vracieť stále na ten istý rezort, aby veci boli úspešné. Nevie povedať v tom čase akú funkciu, či postavenie mal nebohý Z.. Z. J.. Raz bol v Česko-Slovenskej obchodnej komore, potom čo skončil politickú činnosť bol veľvyslanec istého času v Prahe. Zomrel asi pred dvoma rokmi, či pred rokom a pol. Cíti sa byť 100% morálne vinný a zaviazaný pánovi E. a garantuje, že tie peniaze v krátkom čase dostane naspäť, tak ako sú dohodnutí. Na začiatku povedal, že keď on za niečo garantuje, keď to má dopadnúť alebo dopadlo akokoľvek, stojí si za slovom. Nejde robiť pánovi E. žiadne vyúčtovanie, že koľko to reálne jeho stálo, alebo koľko dával, proste keď nemá splnené to, s čím mal byť spokojný, aby nemal žiadnu ujmu musí peniaze dostať naspäť. Pán Š. E. je naozaj poškodený finančne.

Poškodený Š. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným pánom J. sa poznali už dlhšie. Registroval ho v meste dlhú dobu, lebo Spišská Nová Ves je malé mesto, tak o sebe vedeli. Keď pracoval na Kláštorisku, tak obžalovaný tam aj chodieval občas na túry. Nikdy obžalovanému nespomínal, že má nejaký problém, že to chce vyriešiť, že je tam nejaký majetkoprávny problém. Kláštorisko bol sen jeho nebohého otca, tak to chcel udržať a chcel tam pracovať aj naďalej a vytvoriť z toho rodinný podnik. Viackrát sa o to pokúšal, bolo to viac menej neúspešné, až jedného dňa mu zavolať pán J.. Nemal ho uloženého ani v telefóne. Volalo mu nejaké číslo, dvíhol a predstavil sa mu, a keďže vedel o koho ide, tak súhlasil s jeho navrhnutým stretnutím, že mu vie s tým pomôcť, že mu to mal už skôr povedať, že on by to už dávno vyriešil. Stretli sa niekedy v júni 2017 v hoteli Metropol v Spišskej Novej Vsi na káve, že mu obžalovaný porozpráva ako a aké veci vie pre neho urobiť. Na otázku odkiaľ vie, že je tam nejaký problém mu obžalovaný odpovedal, že to ho nemusí zaujímať, že on to vie, že mu s tým pomôže, a že to bude stáť 30 000 €, že 10.000 € hneď a 10.000 €, keď mu donesie nejaké papiere, zmluvy a 10.000 €, keď to bude vybavené. Obžalovaný na neho naliehal, že tých 10.000 € má doniesť hneď okamžite. Išiel domov, obvolal nejakých známych, ktorí mohli niečo s pánom J. niekedy robiť, a tí mu potvrdili, že je dosť možné, že to dokáže vybaviť. Tak sa nebál a išiel s tými peniazmi za obžalovaným, stretli sa a odovzdal mu prvých 10 000 €. Na ďalší deň mu obžalovaný volal, že chce zase nejaké peniaze na nejaký odhad, prišiel s nejakými poznatkami, že tam je ešte nejaký iný pozemok, ktorý má cirkev, že by ho mohol kúpiť od cirkvi. Neveril tomu, lebo cirkev nerada pozemky predáva, ale javilo sa mu to ako veľmi dobrá východisková pozícia potom pri vyjednávaní. Jeho informácie boli také, že sa bude prednostne predávať majiteľovi pozemku. Majiteľom pozemku bolo urbárske spoločenstvo. Potom to začalo každú chvíľu, obžalovaný pýtal 5.000 €, 10.000 €, 15.000 €. Povedal obžalovanému, že je to nad rámec a nič sa nedeje, nič mu nedoniesol, nič sa neposunulo, všetko je po starom. Obžalovaný ho dostal do situácie, že to pôsobí, že je naivný. V tom prípade aj bol naivný, lebo veľmi túžil kúpiť to Kláštorisko, pretože to bral ako niečo, ako splnený sen svoj a svojho otca. Obžalovaný ho dostal do takého stavu, že hoci nechotne, ale vždy mu tie peniaze dal, lebo ho vystrašil, že to kúpi niekto iný. Vždy v tom bol nejaký právnik, nejaký posudok do Bratislavy, že treba peniaze na nejakého právnika do Bratislavy, potom to bola Bystrica a zrazu sa odmlčal. Ako už tá suma presiahla obrovskú sumu už aj nad jeho pomery, tak sa obžalovaný odmlčal. Potom začal o obžalovaného pýtať, aby mu doniesol nejaké papiere. Lebo najprv to bola kúpa, že tie peniaze budú použité na kúpu, no potom to bolo, že to bude nájomná zmluva. Nakoniec to dopadlo tak, že jedného dňa mu obžalovaný zavolať, že to kúpil urbár. Išlo o sumu 84.000 €, no nevie, či to nebolo aj viac, lebo obžalovaný prišiel tu po 100 €, po 500 €, dakedy aj po 1.000 €. Obžalovaný mu pri stretnutí konkrétne ponúkol, že mu pomôže s kúpou Kláštoriska. Obžalovaný mu ukazoval nejaké papiere, ktoré boli podpísané pani S., ktorá sedela na ministerstve, lebo s ňou predtým jednal pár rokov aj on. V tom období tam už ona nepracovala. Tie papiere pôsobili veľmi dôveryhodne, boli tam podpísaní pracovníci, ktorí robili na ministerstve. Predaj mal byť vybavený do konca októbra. Prvý papier na prvých 10.000 € v ten prvý deň mu aj obžalovaný vypísal ako zmluvu o pôžičke, avšak on mu peniaze nepožičiaval. Trošku sa tomu čudoval, že prečo pôžička, no povedal si, že dobre s tým, že to bude do konca októbra. Obžalovaný mu povedal, aby sa nebál, že sa tie peniaze odpočítajú z toho čo sa bude kupovať. Tiež obžalovaný od neho pýtal 5.000 € bral, že vypracuje štúdiu. Prvú štúdiu mal vypracovať na pozemok čo spomínal, plus nejakú štúdiu na zmluvu, na dohodu alebo proste na niečo, že sa mali nejaké papiere odovzdať na ministerstve, že sa to tam má robiť. Obžalovaný od neho pýtal peniaze za všetko. Nepamätá si mená, ktoré u obžalovaný uviedol, že komu dáva peniaze, no raz to bola nejaká žena, raz to bol nejaký právnik J.. Koľko potvrdení mu obžalovaný vystavil to presne nevie, ale štyri určite boli. Niečo vypisoval aj on. Vždy ho obžalovaný zastavil na ceste, že utekal alebo keď bol s personálom v aute. Stretol sa s ním veľa krát. Do týždňa raz, no dokopy aj dvadsaťkrát. Obžalovaný spomínal aj nejaký znalecký posudok a tiež ho pýtal peniaze. Peniaze mu odovzdával na Mieri na parkovisku pri CBA v Spišskej Novej Vsi, na parkovisku Madaras obchodné centrum v Spišskej Novej Vsi, v Spišskom Štvrtku. Pár krát sa stalo, že mu obžalovaný zavolať, že musí rýchlo poslať peniaze na účet. Nepýtal sa ho, či je to účet. Keď suma prekročila určitú hranicu tak znervóznel a pravidelne sa pýtal obžalovaného ako to postupuje. Stále mu hovoril, že donesie papiere, ale nech ešte teraz dá, lebo o to príde. Nikdy mu žiadne papiere nedoniesol, nič konkrétne nevidel. Obžalovaný mu povedal, že odovzdanie jeho peňazí jemu je podmienkou k tomu, aby ten predaj pre neho prebehol. Tiež mu obžalovaný najmenej šesťkrát povedal, že pokiaľ mu peniaze nedá, že z predaja nebude nič. Obžalovaný mu povedal, že na Ministerstve hospodárstva koná s pánom U.. Obžalovanému podpísal splnomocnenie, aby ho zastupoval vo veci predaja pozemku. Podpis neboli overiť, nenapadlo ho to. Obžalovaný však za ním prišiel pre dom, že rýchlo, rýchlo toto podpíš. Nejaké papiere obžalovanému dával, dačo mu dával aj on, už nevie čo. Naposledy dal obžalovanému peniaze na jar, asi v marci 2018. Tesne predtým, ako to kúpil urbár, prišiel obžalovaný pýtať 15.000 €. Bol v situácii,

v ktorej mu veľmi záležalo na tom, aby sa k tomu dostal. Suma 30.000 €, ktoré ponúkol obžalovaný na začiatku sa mu zdali ako dobrá investícia, ktorá sa mu za tri roky môže vrátiť, ak to dostane. Obžalovaný mu nepovedal, komu peniaze odovzdá. Pár krát povedal, že to ide právnikovi, ale či mu povedal pravdu, to nevie. Dnes už vie, že ho obžalovaný vkuse klamal. Keď už bola tá suma veľká, tak spísal koľko to bolo, kde to bolo a obžalovaný mu to podpísal. Obžalovaný mu doklad o tom koľko to bolo nedal a ani on ho doklad nepýtal, lebo bol hlúpy. Z. J. bol asi strýko obžalovaného. Obžalovaný mu však nespomínal, že Z. J. má byť nápomocný pri vybavovaní jeho záležitostí. Obžalovaný spomenul pána Z. J. až keď zomrel, čo bolo niekedy v roku 2018. Za tú budovu bol ochotný dať štátu 100.000 €, lebo tam mal už nejaké investície v tom. Obžalovaný mu vrátil 2.500 €, či 3.000 €. Keď začala druhá vlna Covidu, v septembri alebo v októbri mu dal 500 € alebo 1000 €. Obžalovaný mu mal najskôr sprostredkovať kúpu nehnuteľnosti, no keď mu povedal, že tých peňazí je už strašne veľa, a že sa rozpráva o tom, že to pôjde urbáru, tak obžalovaný prišiel s tým, že vymyslel niečo iné, že bude najprv nájom a potom mu to odpredajú, že iná cesta nie je. Súhlasil teda aj s tým riešením, že najprv nájom na určitú dobu, aby to nebolo okaté a potom mu to odpredajú, akože prednostne, lebo sa to dá, keď sa urobí nájomná zmluva. Obžalovaný mu povedal, že ak to nevyjde, že mu všetky peniaze vráti. Zo začiatku sa s obžalovaným bavili aj odborne, konzultovali, no potom to už neriešili, ale už len peniaze. Aj keď obžalovaný riešil cirkevný pozemok, tak mal mu do týždňa doniesť nejaký geometer, niečo čo mal vypracovať nejaký pán, no nedoniesol mu nič. Vždy obžalovaného pýtal dones, ukáž, dones. Nikdy nič nedoniesol, vždy obžalovaný prišiel s niečím iným. Splnomocnenie mu doniesol podpísať obžalovaný. On ho ani nečítal, no podpísal ho.

Svedok H.. U. U., R.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pána J. pozná preto, lebo sa s ním stretol pri riešení dvoch záležitostí. Jedna bola predaj reštaurácie alebo zariadenia v Letanovciach. Stretol sa s ním aj s kolegyňami, a to z iniciatívy pána J., ktorý sa chcel s ním rozprávať v čase, keď už finišovali predaj toho majetku urbáru a obci. Obžalovaný sa chcel s ním rozprávať o tom ako to celé vyzerá a či je možné nájsť nejakú cestu ako to predat' pánovi Š. E.. S obžalovaným sa stretol, aj keď vo všeobecnosti sa vyhýba tomu, aby sa so žiadateľmi osobne stretol, nepokladá to za vhodné a ani to nerobí. S ním sa stretol, lebo mu chcel vysvetliť prečo ministerstvo koná tak ako koná, teda, že prečo to predáva obci a urbáru, a prečo to nie je možné predat' pánovi E., ale takisto aj to, čo urobilo ministerstvo v prospech pána E. a myslel si, že pán J. to bude schopný nejako pánovi E. vysvetliť. Aj z komunikácie s pánom E. mal pocit, že nebol stotožnený s postupom Ministerstva hospodárstva. Stretli v roku 2018, presné dátumy si nepamätá, ale to by sa pravdepodobne dalo zistiť zo systému evidencie návštev na Ministerstve hospodárstva. Stretli sa dvakrát, a prítomné boli ešte dve ďalšie jeho. Jedna z Ministerstva hospodárstva, ktorá mala priamo tento prípad na starosti, a potom ešte jej priama nadriadená. Pán J. navrhoval všetky alternatívy, ktoré už predtým s komunikáciou s pánom E. alebo s jeho právnym zástupcom poznali, mali ich vyhodnotené, ale už aj v tom čase vedeli absolútne jednoznačne, že nemôžu v konaní postupovať. S obžalovaným bol aj v elektronickom kontakte. Telefonicky si dohovárali iba to, kedy sa stretnú. Pán J. nie je z Bratislavy, tak ho oslovil, aby sa dohodli, kedy môže prísť do Bratislavy a kedy sa môžu stretnúť. Predmetom jednaní bola aj otázka náhrady finančných prostriedkov za investície pána E. do predmetnej nehnuteľnosti. Povedal pánovi J., že Ministerstvo hospodárstva je pripravené pánovi E. vyplatiť peniaze, ktoré podľa znaleckého posudku boli uznané ako vložené investície do tohto zariadenia. Toto rozhodnutie ministerstva konať takto voči pánovi E. už mali dávno predtým rozmyslené. Pána J. pozná ešte aj z predošlej jeho inej aktivity, kedy išlo o predaj majetku štátneho podniku Rudné bane v Spišskej Novej Vsi, ktorý schvaľovalo Ministerstvo hospodárstva. Tam došlo k odpredajú tejto nehnuteľnosti. Stretnutia s obžalovaným neboli záväzného charakteru. Ak sa aj s niekým stretne, nie je to nikdy záväzne, pretože stále nakoniec musia konať podľa toho, čo im umožňuje zákon. V tomto prípade vyhláška Ministerstva privatizácie z roku 2000, teda žiadny iný postup nie je možný. Ani na žiadnom stretnutí iný postup nemôžu dohodnúť. Mal za to, že obžalovaný tomu porozumel. Obžalovaný mu nepreložil splnomocnenie od pána E., ktoré by ho oprávňovalo s ním jednať, komunikovať, no on ho od neho ani nevyžadoval. Vedel, že pán E. je zastupovaný pánom U. a s ním aj komunikovali. Komunikáciu s pánom J. vnímal skôr v ľudskej rovine. Aj komunikáciu s pánom E. alebo s jeho matkou vnímal v ľudskej rovine, preto bola aj snaha vysvetliť pánovi E., že urobili pre neho maximum čo pre neho vedeli urobiť. Snažili sa mu to vysvetliť akýmkoľvek spôsobom, ako aj napríklad cez pána J.. S pánom J. sa stretával s plným vedomím, že on nie je zástupcom pána E., napriek tomu sa s ním stretol, lebo mu to chcel povedať. Za komunikáciu s pánom J. nevystavili žiadnu faktúru a ani s tým neboli spojené žiadne poplatky. Ministerstvo hospodárstva nevystavuje faktúry za svoju činnosť, ani poplatky iné, ktoré pozná zákon o poplatkoch. Keď si pozrel spis na Letanovce, tak prvá bola žiadosť pána E. doručená na Ministerstvo hospodárstva už v roku 2010. Komunikácia pána U. bola ešte skôr. On tam pracuje od roku

2016 a žiadosť tam bola ešte predtým. S pánom J. sa stretol na konci alebo už niekde vtedy, keď už v zásade boli s obcou a s urbárom v stave, nevie či už aj nemali kúpne zmluvy podpísané, to znamená bolo to na konci tohto procesu. Splnomocnenie na zastupovanie by im stačilo aj obyčajné, nie úradne overené. Akceptoval by aj také splnomocnenie, ktoré mu bolo teraz ukázané, no myslí si, že pán E. sa ním nepreukázal, ale on to ani nevyžadoval. S takým plnomocenstvom nikdy nemal problém, pretože z toho stretnutia nech by tam bol ktokoľvek a bavili by sa o čomkoľvek, by nemohol vzniknúť žiaden záväzný záver. Osobu Z. J. poznal osobne. Doteraz si meno obžalovaného s menom Z. J. vôbec nespájal, že by mohlo ísť o príbuzných, vôbec to nelustroval. S pánom Z. J. sa stretol niekedy v roku 2000 a s pánom T. J. prvýkrát v roku 2016, a do roku 2000 pána Z. J. nevidel, ani sa s ním nestretol, teda 16 rokov s ním nebol. Pán Z. J. zomrel, no nevie ani v ktorom roku presne. Pri stretnutí s obžalovaným nebola pre neho dôležitá jeho odbornosť, pretože potreboval obžalovanému povedať ich pohľad s tým, že to bude vedieť komunikovať pánovi E.. Nebol tam priestor na to, aby si vymieňali právne názory, že čo hovorí ten zákon alebo tá vyhláška. Postoj ministerstva bol jasný úplne. S obžalovaným sa však stretol, lebo ho vnímal ako pragmatického človeka, teda naozaj človeka, ktorý sa rozumie minimálne tej problematike nakladania s nehnuteľnosťami. Už z prípadu z roku 2016 obžalovaný musel vedieť, že on o tom nerozhoduje. Obžalovaný mu nikdy nenúkal úplatok za to, keď im vyjdú v ústrety. Na ministerstvo bola podaná žiadosť, je v spise, nevie či ju podával priamo pán E. alebo pán doktor U. za neho, ale žiadosť o riešenie tejto veci nájom podaná bola. Ministerstvo hospodárstva listom na ňu aj odpovedalo, že to nie je možné. Nepamätá si obsah ich rozhovoru, ale bol by veľmi prekvapený, keby na tom rozhovore hovorili o tom, že takýto nájom je možný, ale musí o tom rozhodnúť niekto iný. Stále o tom rozhoduje niekto iný, a to je štatutárny zástupca ministerstva. O čomkoľvek na ministerstve rozhoduje štatutár, ale nevie si predstaviť, že by niekedy uvažovali o tom, že mu predložia na podpis nájomnú zmluvu s vedomím, že to nie je možné, aj takto na to odpovedali a nebolo by pre nich dobré ani pre neho, keby niečo také povedal na tom stretnutí, ani si to vôbec nepamätá. U neho sa obžalovaný nelegitimoval, lebo totožnosť sa kontroluje na vrátnici a on nepotreboval jeho totožnosť kontrolovať. Priamo osoba T. J. v tom predaji na žiadnej strane nevystupovala.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedkyne M. W. z prípravného konania.

Svedkyňa vypovedala, že nie je príbuznou obžalovaného, ani jeho známou a ani nie sú v žiadnom kontakte. Obžalovaného pozná len z videnia. Na začiatku mesiaca marec 2018 ju oslovil Z. T. J., či nemá náhodou účet vedený v Tatrabanke. Povedala mu, že má Tatrabanku. Požiadal ju o to, že potrebuje previesť peniaze od určitej osoby, ktorej meno jej nepovedal na účet v Tatrabanke. Povedal jej, aby nemusel čakať pár dní na prevod peňazí z inej banky, preto potrebuje účet v Tatrabanke, ktorý on nemal. Povedal jej, že mu tým poskytne veľkú pomoc, pretože týmto prevod peňazí sa zjednoduší. Nezisťovala od koho majú prísť peniaze, alebo na aký účel ich chce obžalovaný použiť. Poskytla mu svoje číslo účtu. Dňa 12.3.2018 na jej osobný účet boli poukázané finančné prostriedky v sume 3.000 €. Na ďalší deň 13.3.2018 boli zaslaných 2.000 €. V súčasnosti už účet v Tatrabanke nemá. V mesiacu marec 2018 si nepozerala výpis z bankového účtu, teda nevie uviesť, kto tie finančné prostriedky v sume 5.000 € zaslal na jej účet. Prvýkrát, čo jej boli poukázané peniaze dňa 12.3.2018 prišiel za ňou v poobedňajších hodinách obžalovaný a povedal jej, že na jej účet prišli jeho peniaze, aby mu ich odovzdala. Išla do pobočky Tatrabanky spolu s ním a vybrala 2.990 €. Viac vybrať nemohla, lebo účet dlhšie nepoužívala, a keď peniaze prišli, banka si stiahla poplatky za vedenie účtu, ktoré evidovali ako dlh. Všetky tie vybrané peniaze dala obžalovanému. To isté sa zopakovalo dňa 13.3.2018. Vtedy za ňou prišiel obžalovaný už ráno a opäť išli do pobočky Tatrabanky, kde vybrala sumu 2.000 €, ktoré mu hneď dala. Obžalovaný jej poďakoval, peniaze si vzal a odišiel. Aké to boli peniaze, na čo mali slúžiť, na čo ich obžalovaný použil alebo kam s nimi išiel to jej nepovedal a ona sa ani nepýtala. Osobu Š. E. nepozná. Nevedela, že tie peniaze na jej účet poslal on.

Obžalovaný k prečítanej výpovedi svedkyne uviedol, že bolo to tak ako uvádzala, jej výpoveď nespochybnuje. Riešil veci pre pána E., použil jej účet. V súčasnosti už disponuje dvoma svojimi účtami.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedka H. X. z prípravného konania.

Svedok vypovedal, že obžalovaný nie je jeho príbuzným a ani blízkou osobou. Od roku 2014 zastáva funkciu predsedu, štatutárneho zástupcu Pozemkového spoločenstva Urbár v Letanovciach. Na základe kúpnej zmluvy č. 16/2018 podpísanej v mesiaci marec 218 ako pozemkové spoločenstvo nadobudli nehnuteľnosť reštaurácie Kláštorisko s príslušími budovami. Pozemkové spoločenstvo sa rozhodlo zaujímať sa o odkúpenie nehnuteľnosti Kláštorisko na základe zasadnutia valnej hromady, ktorá

sa konala začiatkom roku 2015. Na nej preniesli podielníci ako vlastníci pôdy pod nehnuteľnosťou Kláštorisko návrh, aby pozemkové spoločenstvo odkúpilo nehnuteľnosť reštaurácie Kláštorisko. Na tomto základe ako štatutárny zástupca sa začal o kúpu tejto nehnuteľnosti zaujímať. V roku 2016 bol za tým účelom viackrát osobne na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky, kde jednal s vedúcim právneho oddelenia a to pánom U.. Už v roku 2016 na prvom stretnutí mu pán U. povedal, že odpredaj nehnuteľnosti Kláštorisko, ktorého vlastníkom bola Slovenská republika bude na základe platných právnych predpisov možný v prospech ich pozemkového spoločenstva, nakoľko pozemkové spoločenstvo a jeho urbárci sú vlastníkami pôdy nachádzajúcej sa pod nehnuteľnosťami a teda majú prednostné právo na odkúpenie tejto nehnuteľnosti. Pri všetkých jednaniach na Ministerstve hospodárstva boli prítomní aj zástupcovia obce Letanovce. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné riešiť finančné prostriedky na odkúpenie nehnuteľnosti, uskutočnilo sa memorandum s obcou Letanovce, ktoré bolo podpísané v letných mesiacoch 2016. Obsahom memoranda bola finančná podpora pre pozemkové spoločenstvo od obce v prípade kúpy nehnuteľnosti. Zároveň si obec uplatnila aj prípadné sankcie pre pozemkové spoločenstvo, ak by do tohto vzťahu pribralo ďalšie osoby. V roku 2016 sa veci ohľadom odpredaja začali komplikovať, pretože vtedajší užívateľ nehnuteľnosti Š. E. podal na súde v Spišskej Novej Vsi žalobu o určenie vlastníctva k tejto nehnuteľnosti. Domnieval sa, že keď nehnuteľnosť užíval, tak ju získa inštitútom vydržania. Do konca roku 2016 ako spoločenstvo nepodnikali nijaké kroky a čakali na rozhodnutie Krajského súdu Košice, na ktorý sa Š. E. odvolal. V roku 2017 bolo vydané rozhodnutie súdu, ktoré nepotvrdilo vlastníctvo nehnuteľnosti v prospech Š. E. a preto opätovne začali riešiť kúpu s Ministerstvom hospodárstva. Na začiatku roka 2017 dali znalcom Z.. Č. vypracovať znalecký posudok za účelom stanovenia hodnoty nehnuteľnosti, ktorý bol vypočítaný na sumu 86.708 €. Už vtedy bolo zrejmé, že odpredaj nehnuteľnosti v prospech spoločenstva bude istý. Š. E. keď zistil, že odpredaj v jeho prospech nebude možný, jednal s nimi ohľadne ďalšieho užívania nehnuteľnosti aspoň do konca sezóny 2018. V tom čase boli prístupní na takéto jednania s pánom E., pretože nehnuteľnosť ešte nebola právne doriešená. Niekedy v letných mesiacoch 2017 ho telefonicky oslovil pán Z.. J., ktorého dovtedy osobne nepoznal a dožadoval sa stretnutia. Ešte v ten istý deň prišiel k nemu pán J. domov. Stáli pred domom a rozprávali sa. Z.. J. mu povedal, že združeniu urbárcov chce pomôcť pri rýchlejšom prevode nehnuteľnosti Kláštorisko v ich prospech. Zároveň však vyslovil podmienku, že by vyčlenili obec Letanovce z ich dohody o financovaní kúpy nehnuteľnosti Kláštorisko. Povedal mu, že do takých nových zväzkov nepôjde, pretože s obcou sa už dohodli na memorande a spoločenstvu by z nedodržania memoranda hrozili finančné postihy. S tým sa aj rozišli a viac spolu nekomunikovali. Na najbližšej schôdzi výboru pozemkového spoločenstva oboznámil členov výboru, že za ním bol pán Z.. J. a tým to skončilo. Začiatkom roka 2018 v mesiaci marec podpisovali kúpnopredajnú zmluvu s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko. V mesiaci apríl 2018 prišiel za ním Š. E. na výbor, kde boli prítomní aj zástupcovia obce Letanovce a dohadoval sa ohľadne prevádzky nehnuteľnosti Kláštoriska s nimi ako s novými vlastníkami a obcou, ktorá je vlastníkom sociálnych zariadení pri nehnuteľnosti, a to do konca sezóny 2018. Mali podmienky koľko budú od neho požadovať za nájom a Š. E. sa mal rozhodnúť do 1.5.2018. Dňa 1.5.2018 mu Š. E. telefonicky uviedol, že s ich podmienkami súhlasí a nehnuteľnosť prevádzkovať do 15.10.2018, kedy im ju odovzdal v dezolátnom stave. Nevedel o tom, že Z.. J. mal sprostredkovať kúpu nehnuteľnosti v prospech Š. E.. Čo sa týka jednaní s pánom Š. E.Á., tak občas jednal s ich spoločenstvom jeho splnomocnenec J.. U.. Obžalovaný k prečítanej výpovedi svedka uviedol, že jedinýkrát s ním rozprával pri jeho dome a pán X. správne poznamenal, že si dal podmienku, že je ochotný pomôcť ale tak, aby ďalší následný odpredaj od urbáru smeroval k pánovi Š. E.. Pán X. ho informoval, že na základe valnej hromady už mali schválené memorandum s obcou a jeho porušenie by bolo penalizované, takže ďalej k spolupráci nedošlo. Keďže to skrz memoranda nebolo možné, tak on konal už proti urbáru, aby majetok získal pre pána E..

V zmysle § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Z kúpnej zmluvy č. 16/2018 vyplynulo, že bola uzatvorená dňa 21.3.2018 medzi predávajúcim Slovenskou republikou, Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky a kupujúcim Pozemkovým spoločenstvom, Urbár Letanovce. Predmetom zmluvy boli nehnuteľnosti v katastrálnom území obce Letanovce zapísané na LV č. XXXX ako reštaurácia Kláštorisko a príslušené budovy a stavby nezapísané na liste vlastníctva. Kúpna cena bola stanovená podľa znaleckých posudkov na sumu 86.708 €.

Z Uznania dlhu a dohody o jeho úhrade vyplynulo, že bola spísaná v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka dňa 24.7.2018 medzi veriteľom Š. E. a dlžníkom Z.. T. J.. Dlžník prehlásil, že uznáva svoj dlh voči veriteľovi, ktorý vznikol v súvislosti s tým, že veriteľ na základe Zmluvy o pôžičke požičal dlžníkovi

v období od 30.9.2017 do 16.4.2018 sumu v celkovej výške 84.000 € bezúročne s termínom splatnosti do 30.4.2018. Veriteľ a dlžník sa dohodli, že dlžník splatí dlh v dodatočnej lehote, a to najneskôr do 31.10.2018. Zároveň sa dlžník zaväzuje, že zabezpečí, aby pohľadávka veriteľa bola zabezpečená záložným právom na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Spišská Nová Ves vo vlastníctve Z.. T. J..

K uvedenému obžalovaný uviedol, že Zmluva o pôžičke bola ručením a potvrdením o prevzatí finančných prostriedkov, že v prípade, ak obchod nevyjde, peniaze budú vrátené v plnej výške. Čiastočne boli finančné prostriedky vrátené, nie je sa čím chváliť, bolo to nejakých 8-9.000 €.

Z výpisu z LV č. XXXX vyplynulo, že vlastníkom stavieb reštaurácia Kláštorisko, garáž a skladovacie priestory, rekreačná chatka B, rekreačná chatka A je Pozemkové spoločenstvo, Urbár Letanovce na základe kúpnej zmluvy V-816/2018 zo dňa 10.4.2018.

Z Dohody o vrátení pôžičky spísanej dňa 16.4.2018 v Spišskej Novej Vsi vyplynulo, že ju podpísal obžalovaný a poškodený. Obžalovaný sa zaviazal vrátiť poškodenému sumu 80.000 € do konca mesiaca apríl, ktorú si od neho požičal v priebehu roka 2017/2018.

Z výpisov z účtu Tatra banky na meno M. W. vyplynulo, že dňa 12.3.2018 bola na účet prijatá suma 3.000 € a dňa 13.3.2018 suma 2.000 €.

Z faktúry č. 2017023 vyplynulo, že dodávateľom je obžalovaný a odberateľom je poškodený. Vystavená je dňa 7.8.2017, dátum splatnosti dňa 24.8.2017 na sumu 4.800 € za poradenstvo a zastupovanie pri jednaniach s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky (vlastníkom nehnuteľnosti) - LV č. XXXX, smerujúce k získaniu užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Zo zmluvy o pôžičke vyplynulo, že bola spísaná dňa 6.6.2017 obžalovaným v Spišskej Novej Vsi, kde je uvedené, že dňa 6.6.2017 poškodený Š. E. poskytol sumu 10.000 € v hotovosti obžalovanému. Túto sumu mu obžalovaný vráti najneskôr do 20.10.2017.

Zo zmluvy o pôžičke vyplynulo, že dňa 8.6.2017 poškodený Š. E. poskytol sumu 1.000 € v hotovosti obžalovanému. Túto požičanú sumu mu obžalovaný vráti najneskôr do 20.10.2017.

Zo zmluvy o pôžičke vyplynulo, že dňa 9.6.2017 poškodený Š. E. poskytol sumu 1.000 € v hotovosti obžalovanému. Túto požičanú sumu mu obžalovaný vráti najneskôr do 20.10.2017.

Zo zmluvy o pôžičke vyplynulo, že poškodený Š. E. poskytol sumu 15.000 € obžalovanému. Túto pôžičku mu obžalovaný vráti najneskôr do 30.11.2017.

Zo záznamu vyplynulo, že obžalovaný dlhuje poškodenému spolu sumu 84.500 €.

Z výpisu z účtu na meno M. W.Á. v Tatra banke vyplynulo, že dňa 12.3.2018 bola z účtu vybratá hotovosť v sume 2.990 €.

Z výpisu z účtu na meno M. W.Á. v Tatra banke vyplynulo, že dňa 13.3.2018 bola z účtu vybratá hotovosť v sume 2.000 €.

Zo správy advokáta H.. N. J., R.. vyplynulo, že písomne podal odpoveď na otázky Okresného riaditeľstva Policajného zboru Spišská Nová Ves a uviedol, že jeho advokátska kancelária nemá žiadnu vedomosť o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko v roku 2018. Vylúčil, aby sa akokoľvek podieľali právnymi radami na predmetnom prevode, o ktorom sa prvýkrát dozvedeli až zo žiadosti polície. Osobu Z.. T. J. a Š. E. nepozná. V predmetnej záležitosti s nimi nekomunikoval, ani im ich kancelária neposkytla právne rady. Uviedol, že v Bratislave pôsobí aj iný advokát s priezviskom J..

Zo správy advokáta H.. H. J. vyplynulo, že písomne podal odpoveď na otázky Okresného riaditeľstva Policajného zboru Spišská Nová Ves a uviedol, že o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko v roku 2018 ich kancelária nemá vedomosť. Osobu Z.. T. J. pozná. Má toto meno uložené v kontaktoch vo svojom mobile. Nemá vedomosť o jeho bydlisku, či iné informácie o jeho osobe. Ohľadom kúpy nehnuteľnosti Kláštorisko v prospech osoby Š. E. s ním nikdy nekomunikoval.

K uvedenému obžalovaný uviedol, že s H.. J. sa pozná, na tému Kláštorisko sa bavili asi dvakrát, ale akákoľvek spolupráca a debaty boli ukončené po tom, ako preskúmal žalobu prípadne rozsudok o určenie vlastníckeho práva pána E. voči štátu zastúpenom pánom U.. Po jeho zisteniach vylúčil ďalšie možnosti akéhokoľvek riešenia z jeho strany z pohľadu advokátskej kancelárie. H.. J. si neúčtoval žiadne peniaze.

Z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 25.9.2019 vyplynulo, že Š. E. prejavil záujem o odkúpenie reštaurácie Kláštorisko, keďže ju dlhodobo prevádzkoval. Písomnú komunikáciu s pánom Z.. T. J. ministerstvo neviduje. Pán Z.. T. J. bol viackrát z vlastnej iniciatívy na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky, kde komunikoval s riaditeľom odboru legislatívy a práva doc. H.. U. U., R.. o kúpe reštaurácie pánom Š. E.. Ministerstvo však nehnuteľnosť nemohlo predať pánovi E., keďže nevladnil pozemky pod stavbou, o čom bol aj pán J. opakovane informovaný. Záznam z rokovania s pánom Z.. J. ministerstvo neviduje. Je možné že stretnutia s pánom J. sa zúčastnili aj zamestnankyne ministerstva, t. j. pani Z.. T. T. a pani Z.. X. Y.. Vzhľadom na dlhší časový úsek, ktorý ubehol od stretnutí, to však nemôžu potvrdiť. V prílohe zaslali aj kópie písomností, ktoré adresoval ministerstvu Š. E. a jeho právny zástupca J.. U..

Obžalovaný k uvedenému uviedol, že ako bolo povedané zo strany ministerstva hospodárstva, jednanie prebiehali niekoľkokrát. Ak by bola jednoznačná odpoveď, že sa to nedá pánovi E. predať, tak by nebolo niekoľko stretnutí na ministerstve, či už s doktorom U., Z.. T., Č. Z. Y.. Jednali s pánom U. o viacerých možnostiach. Pán U. mu povedal, že urbár má právo odkúpiť to v zmysle zákona, no riešili ďalšie možnosti ako to odkúpiť cez urbár pre pána E. prostredníctvom iného vlastníctva pozemkov, prostredníctvom uzatvorenia nájomnej zmluvy s podmienkou možnosti odkúpenia v budúcnosti. Ministerstvu hospodárstva nevznikala povinnosť to predať urbáru, tým pádom riešili ako jednu alternatívu prenájom nehnuteľnosti v prospech pána E., či už s možnosťou odkúpenia do budúcnosti alebo bez tejto možnosti, tým pádom by sa urbár zastúpený pánom X. nestal vlastníkom týchto nehnuteľností, a tým pádom by sa nemohlo naplniť memorandum medzi urbárom a obcou Letanovce a vznikol by reálny priestor s odstupom času na odkúpenie týchto nehnuteľností pre pána E..

Z Doplnenia informácií Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 20.12.2019 pánom doc. H.. U. U., R., riaditeľom odboru legislatívy a práva vyplynulo, že stretnutia na ministerstve boli vždy z iniciatívy Z.. J. a bolo to v roku 2017 dva, trikrát. Predmetom stretnutí bola snaha pána J. získať informácie o tom, v akom stave je predaj nehnuteľností Kláštorisko a zo strany ministerstva konštatované, že to nie je možné predať pánovi E.. Všetka komunikácia bola iba informatívneho charakteru. Stretnutia s pánom J. sa uskutočnili ako ministerstvo už oznámilo aj na osobnom stretnutí pánovi E., že mu nie je možné tieto nehnuteľnosti predať. Rovnako bol informovaný aj právny zástupca pána E. J.. U.. Komunikácia s pánom J. bola uzavretá tak, že nehnuteľnosti nie je možné predať pánovi E., pretože nie je vlastníkom pozemkov pod stavbami vo vlastníctve Ministerstva hospodárstva, a že jediná možnosť je predať tieto stavby vlastníkovi pozemkov, čo je obec Letanovce a Pozemkové spoločenstvo, Urbár v Letanovciach. Podľa § 4 ods. 2 písm. d/ vyhlášky č. 364/2000 Z. z. ministerstvo predalo stavby vlastníkom pozemkov pod stavbami. Pán E.Á. nemal žiaden právny titul na kúpu stavieb od Ministerstva hospodárstva. O tejto skutočnosti bol opakovane informovaný písomne, ako aj na osobných stretnutiach pán E., jeho právny zástupca, ako aj pán J.. Pán J. nepredložil žiadne splnomocnenie a ani to nebolo zo strany ministerstva vyžadované, keďže zo strany ministerstva nešlo o rokovanie o predaji, ale len o informovanie o stave veci, ktoré nebolo možné zmeniť. Dôvodom stretnutí s pánom J. bola snaha vysvetliť mu, prečo nie je možné stavby vo vlastníctve ministerstva predať pánovi E.. Pán J. bol požadovaný, aby to tlmočil a vysvetlil pánovi E.. V čase predaja dotknutých nehnuteľností došlo opakovane k stretnutiam so zástupcami obce Letanovce, zástupcami Pozemkového spoločenstva, pánom E. a jeho matkou a ich právnym zástupcom. Účelom všetkých stretnutí bolo vysvetliť ako a prečo ministerstvo postupuje a dosiahnuť ich pochopenie. Keďže bolo zrejmé, že pán E. nebol s postupom ministerstva stotožnený, snažili sa využiť všetky cesty ako mu to vysvetliť a dokomunikovať, aby nedochádzalo k zbytočnému nedorozumeniu v obci Letanovce. Na to slúžili z pohľadu ministerstva stretnutia s pánom J.. Obžalovaný k uvedenému uviedol, že vyjadrenia Ministerstva hospodárstva alebo jeho zástupcu sa týkajú výlučne zrealizovaného obchodu alebo v danom čase budúceho obchodu ak hovorí o jednaniach, ktoré prebiehali na Ministerstve hospodárstva. To znamená, že ministerstvo a urbár nakoniec využili zákonnú možnosť odpredaja, resp. odkúpenia nehnuteľnosti vlastníkovi pozemku. O žiadnych iných možnostiach tieto vyjadrenia nehovoria. Ako už spomenul, týchto možností tam bolo viac. Chce uviesť, že bude potrebné z jeho pohľadu, aby zabezpečil ešte žiadosť adresovanú Ministerstvu hospodárstva, ktorú osobne dal do podateľne za Š. E., akým spôsobom sa s touto žiadosťou ministerstvo vysporiadalo,

lebo o tejto žiadosti sa nikde v spise nehovorí, hoci áno, skončilo to tak, že ministerstvo tie pozemky odpredalo urbáru. Z tejto žiadosti vyplýva, že počítali s viacerými alternatívami, netlačili ministerstvo na stretnutiach k tomu, aby tie nehnuteľnosti nepredali urbáru. V tejto žiadosti jednoznačne poukázali na iné reálne riešenie, preukázali aj ekonomický, aj morálny aspekt v prospech pána E., resp. ekonomický v prospech ministerstva.

Indikatívnou informáciou z centrálného registra exekúcií vyplynulo, že voči obžalovanému bolo vedených viacero exekúcií, a to EX 2446/2011 zo dňa 13.12.2011 na istinu 31.000 €, EX 121/2004 zo dňa 16.9.2004 n istinu 5.823,14 € s príslušenstvom, EX 296/2004 zo dňa 11.11.2004 na istinu 2.362,91 €, EX 330/2002 zo dňa 29.7.2002 na istinu 2.193,12 € s príslušenstvom, EX 280/2002 zo dňa 4.6.2002 na istinu 1.853,48 € s príslušenstvom, EX 12/2002 zo dňa 17.1.2002 na istinu 1.853,48 € s príslušenstvom, EX 2149/2009 zo dňa 8.9.2009 na istinu 1.739,60 €, EX 4866/2013 zo dňa 7.11.2013 na istinu 1.240,21 €, EX 189/2012 zo dňa 9.8.2012 na istinu 100 € s príslušenstvom, EX 11/2002 zo dňa 17.1.2002 na istinu 79,13 € s príslušenstvom, EX 591/2001 zo dňa 5.11.2001 na istinu 34,82 € s príslušenstvom.

Obžalovaný k uvedenému uviedol, že exekúcie mal, nemyslí si, žeby to malo nejaký vplyv na vec, ktorú riešili. K dnešnému dňu neeviduje na svoje meno žiadnu exekúciu, možno penalizáciu 960 € z Daňového úradu, čo ešte nevyrovnal.

Zo správy Daňového úradu Košice vyplynulo, že daňový subjekt Z.. T. J. nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2017 do podania správy dňa 1.4.2020. Obžalovaný k uvedenému uviedol, že zrušil živnosť.

Zo správy podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 6.4.2020 vyplynulo, že obžalovaný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 30.12.2019. Dávku v nezamestnanosti nevypláca úrad práce, ale sociálna poisťovňa. Obžalovaný má ukončené vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, študijný odbor prevádzka a ekonomika cestnej, mestskej a vodnej dopravy. Pracoval ako špecialista v oblasti ekonómie. Pri zaevidovaní uviedol ako požadovanú profesiu na sprostredkovanie zamestnania riadiaci pracovník (manažér) v oblasti účtovníctva a financovania. Počas evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto. Nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a nebol v okruhu spoločne posudzovaných osôb, nebol poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok.

Zo správy podanej Sociálnou poisťovňou, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný podľa evidencie registra poistencov a sporiteľov SDS vedenom Sociálnou poisťovňou bol v období 1.1.2017 evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa SZČO-IČ odvádzateľa 3032664085 od 1.10.2016 do 8.2.2018. V uvedenom období nepoberal dávky v nezamestnanosti, ani nemocenské dávky.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/92/2016 zo dňa 26.1.2017, právoplatného dňa 27.4.2018 vyplynulo, že v uvedenom konaní išlo o spor žalobcu Š. E., právne zastúpeného J.. U. proti žalovanej Slovenskej republike konajúcej prostredníctvom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky za účasti intervienta Obec Letanovce o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území obce Letanovce, a to stavieb na parcele C-KN č. XXXX/X. Súd rozhodol, že žalobu zamietá.

Z prehľadu Geodetického a kartografického ústavu Bratislava, Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vyplynulo, že na meno obžalovaného neboli v katastri nehnuteľnosti nájdené žiadne záznamy.

Z prehľadu období, v ktorých poškodený Š. E. poskytoval obžalovanému finančné prostriedky vyplynulo spracovaného vyšetrovateľom na základe výsluchu poškodeného vyplynulo, že išlo spolu o sumu 84.500 €, ktorá bola postupne odovzdávaná poškodeným, a to dňa 6.6.2017 suma 10.000 € odovzdaná na ulici Obrancov mieru v Spišskej Novej Vsi, dňa 8.6.2017 suma 1.000 € odovzdaná pri kine Mier v Spišskej Novej Vsi za účelom vypracovania štúdie slúžiacej na odkúpenie pozemku, dňa 9.6.2017 suma 1.000 € odovzdaná pri kine Mier v Spišskej Novej Vsi ako odmena pre osobu, ktorá vypracuje štúdiu k pozemku, bližšie nezistený deň v júli 2017 suma 10.000 € odovzdaná v Spišskom Štvrtku, bližšie nezistenom období od júla 2017 do novembra 2017 suma 400 € odovzdaná pri železiarstve nezábudka v Spišskej Novej Vsi, v bližšie nezistený deň v letných mesiacoch 2017 poukázaná suma 2.600 € na účet v ČSOB na posudky a prípravu kúpnej zmluvy, v bližšie nezistený deň mesiaca júl 2017 suma 7.000

€ odovzdaná v kaviarni Madaras v Spišskej Novej Vsi pre nejakú pani, ktorá mala rozhodovať o kúpe, v bližšie nezistenom období od júla 2017 až novembra 2017 suma 500 € slúžiaca ako náklady na cestu do Bratislavy, v bližšie nezistený deň v letných mesiacoch 2017 poukázaná suma 2.000 € na účet v ČSOB slúžiace na kúpu nehnuteľnosti, v bližšie nezistený deň v letných mesiacoch 2017 poukázaná suma 5.000 € na účet v ČSOB slúžiace na kúpu nehnuteľnosti, v bližšie nezistenom období od júla 2017 až novembra 2017 suma 5.000 €, ktorá mala byť použitá na kúpu ako platba pre právnik J. z Bratislavy, dňa 7.8.2017 suma 4.800 € za úhradu faktúry vystavenej obžalovaným, v bližšie nezistenom období od júla 2017 až novembra 2017 suma 150 € na benzín pre obžalovaného, v bližšie nezistenom období od júla 2017 až novembra 2017 suma 50 € na benzín pre obžalovaného, dňa 4.11.2017 suma 15.000 € odovzdaná pre nejakého bližšie nestotožneného pána N., dňa 30.11.2017 suma 15.000 € odovzdaná na ulici U. Č.. X v Spišskej Novej Vsi, dňa 12.3.2018 suma 3.000 € poukázaná na účet v Tatra Banke patriaci M. W., dňa 13.3.2018 suma 2.000 € poukázaná na účet v Tatra Banke patriaci M. W..

Z Úradného záznamu k prevereniu výšky úhrady škody vyplynulo, že poškodený Š. E. uviedol, že obžalovaný dňa 26.2.2020 uhradil sumu 2.500 €. Po uvedenom dátume obžalovaný uhradil ďalšie sumy z iných účtov. Celkovo uhradil sumu 4.800 € a teda ku dňu 11.5.2020 neuhradil sumu 79.700 €.

Zo správy Mesta Spišská Nová Ves na obžalovaného vyplynulo, že je prihlásený k trvalému pobytu na ulici U. XX/X Y. Q. T.. Je ženatý, otec dvoch detí. Nie je platcom dane z nehnuteľnosti. V evidencii priestupkov tunajšej Mestskej polície má záznamy a to dňa 8.9.2009, 25.1.2010, 9.2.2010 za nezaplatené parkovné, 17.6.2011 za státie na priechode pre chodcov, 8.12.2011 za vyhradené parkovisko, 17.9.2012 a dňa 23.1.2016 za nezaplatené parkovné, dňa 20.6.2017 zákaz zastavenia, dňa 23.11.2018 vyhradené parkovisko, dňa 29.1.2019 zákaz zastavenia, dňa 24.7.2019 za státie motorového vozidla na zeleni.

Z Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že v období od 11.6.2015 do 13.5.2020 má evidované priestupky, a to dňa 5.12.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. m/ Zákona o priestupkoch, dňa 19.9.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 6.9.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 24.7.2019 podľa § 25 ods. 1 písm. s/ Zákona č.8/2009 Z. z., dňa 24.7.2009 podľa § 22 ods. 9 písm. s/ Zákona o priestupkoch, dňa 2.7.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 15.5.2019 podľa § 47 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, dňa 26.2.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 20.2.2019 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 29.1.2019 podľa § 22 ods. 3 Zákona o priestupkoch, dňa 2.11.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 17.5.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 16.5.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 10.5.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 13.3.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 12.3.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 27.2.2018 a dňa 15.2.2018 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 28.11.2017 a dňa 15.10.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 11.9.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 30.8.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 23.8.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 25.6.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 4.5.2017 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 7.2.2017, dňa 9.1.2017 a dňa 27.10.2016 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 28.9.2016 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ Zákona o priestupkoch, dňa 29.6.2016 podľa § 22 ods. 1 písm. l/ Zákona o priestupkoch, dňa 23.1.2016 podľa § 22 ods. 9 písm. a/ Zákona o priestupkoch, dňa 23.1.2016 podľa § 25 ods. 1 písm. o/ Zákona č. 8/2009 Z. z., dňa 15.12.2015 podľa § 16 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z., dňa 1.12.2015 podľa § 22 Zákona o priestupkoch o priestupkoch, dňa 8.10.2015 podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z., dňa 21.9.2015 a dňa 7.7.2015 podľa § 4 ods. 2 písm. l/ Zákona č. 8/2009 Z. z., dňa 11.6.2015 podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z..

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má dva záznamy. Prvé je rozhodnutie Okresným súdom Rožňava sp. zn. 1T/77/2008 zo dňa 1.12.2008, kedy mu bol pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, 3 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona (účinný do 31.12.2005) uložený peňažný trest vo výške 50.000,-Sk, ktorý zaplatil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/15/2013 zo dňa 16.10.2013 bol uznaný vinným z trestného činu podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona a bolo upustené od jeho potrestania, a teda hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný na doplnenie dokazovania dal na založenie do spisu listiny, a to Plnomocenstvo zo dňa 6.6.2017, ktorým ho poškodený Š. E. splnomocnil k prejednaniu usporiadania vlastníckych vzťahov nehnuteľnosti, časť chatovej osady Kláštorisko zapísaných na LV XXXX. Plnomocenstvo je podpísané oboma stranami.

Obžalovaný na doplnenie dokazovania dal na založenie do spisu listinu Žiadosť o prenájom nehnuteľnosti zo dňa 12.9.2017 adresovanú poškodeným Š. E. Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky, menovite D.. H.. U., R.. Z tejto listiny vyplynulo, že poškodený žiadal o uzatvorenie dlhodobej nájomnej zmluvy na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území obce Letanovce. Obžalovaný k uvedenému uviedol, že to bola finálna verzia možného riešenia po nejakom procese, ktorý mohol trvať približne jeden rok konzultácii s pánom U., ktorý zastupoval pána E., so Š. E., s obcou, s Ministerstvom hospodárstva a po všetkých záveroch, ktoré boli urobené dospeli k takejto variante. Skôr ako to podal do podateľne, samozrejme to vypracoval on a podpísal to pán E., odkonzultoval to s doktorom U. a až následne to dával do podateľne. Keď si to niekto prečíta tak vidí, že sa to nedá zapísať za 5 sekúnd, že niekto to odflákol, lebo sú tam spomínané niektoré veci aj čo sa týka histórie, aj čo sa týka súdnych sporov prebiehajúcich. Svojho času pre firmu X. zabezpečoval obdobný prípad, vie preukázať ak to bude nevyhnutné, že takáto záležitosť tiež X. za ňu zaplatil viac ako 60 000 €, našťastie to prebehlo v poriadku, riešil veci pre jedného klienta ešte pred X. vec na Ministerstve hospodárstva, bolo to menšieho rangu a vec bola vybavená za 48 hodín, a takisto dostal dobre zaplatené za túto vec.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne, pričom zistil, že skutok zločinu podvodu sa stal tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný uviedol, že je nevinný zo spáchania skutku. Priznal však, že peniaze od poškodeného vypýtal, avšak v úmysle pomôcť poškodenému pri kúpe nehnuteľností v katastrálnom území obce Letanovce, v lokalite zvanej Kláštorisko. Na súde priznal morálnu vinu a to, že keďže ku kúpe nedošlo, nevrátil doposiaľ poškodenému peniaze v plnej výške. Uviedol, že nešlo o podvod. Poškodenému sa ponúkol, že mu pomôže, lebo sa poznali roky a navyše v minulosti riešil majetkové veci so štátom a Ministerstvom hospodárstva. Na Ministerstve hospodárstva sa snažil o to, aby pri kúpe uvedenej nehnuteľnosti nebolo vyhovené druhej strane, t. j. obci Letanovce a Pozemkovému spoločenstvu Urbár, ktorá mala zákonný nárok na odkúpenie nehnuteľností. Keď kúpa nebola úspešná, snažil sa aspoň o to, aby poškodený mal nehnuteľnosti v nájme. Uviedol, že robil všetky kroky pre to, aby bol úspešný. Viackrát sa s poškodeným stretol, telefonovali si, vymieňali si dokumenty, konzultovali. Rovnako konzultoval aj ministerstvom hospodárstva, s pánom H.. U. o tom, ako postaviť žiadosť poškodeného Š. E. tak, aby bola úspešná. Potvrdil, že v prípade úspechu sa s poškodeným bavili o jeho odmene 20.000 €. Doklady, že prevzal peniaze od poškodeného si podpisovali, a to pri každej sume, ktorú prevzal. Nakoľko prešiel osobným bankrotom a mal na seba veľa exekúcií, tak aj zmluvou o pôžičke prekryl túto vec. Poprel, aby sľúbil poškodenému Š. E., že časť peňazí, ktoré mu poškodený dal, malo byť na vypracovanie nejakej štúdie. Jedinú vec čo dal posúdiť bola žaloba, ktorá v danom čase bola živá, a to žaloba na určenie vlastníckeho práva. Ohľadom toho však nevznikli žiadne náklady. Potvrdil, že poškodený Š. E. mu dával peniaze niekoľkokrát osobne, a aj na účet, a že v danom čase nemal účet práve kvôli exekúciám, tak peniaze išli cez osobný účet ženy, ktorú po mene nepoznal, a ktorá mu urobila takúto službu. Potvrdil aj to, že Š. E. nebol nadšený z toho, že mu mal dať peniaze aj nad rámec ich dohody, no nakoniec mu peniaze dal, aby to dotiahol do úspešného konca. Tiež potvrdil, že povedal poškodenému, že potrebuje peniaze na právnika J.. Pán J. však žiadne peniaze nedostal, a ani ich nepýtal, lebo žiadne zmluvy nakoniec pre danú vec nepripravoval. Potvrdil, že na Ministerstve hospodárstva jednal s pánom U., šéfom právneho odboru, ako aj s pani U. a pani Y.. Uvedeným osobám z Ministerstva hospodárstva predložil splnomocnenie, ktorým ho pán Š. E. splnomocnil, že je oprávnený v jeho mene v tejto súvislosti jednať. Podľa neho jednaní na Ministerstve hospodárstva boli oficiálneho charakteru. Po skončení jednaní bol na 100% presvedčený, že poškodeného minimálne nechajú ako nájomcu. Sumu, ktorú mu dal poškodený použil na to, aby mu niekto otváral dvere, že mal možnosť kompetentným vysvetľovať dôvody prečo ich žiadosť je správna. Osoba, ktorej odovzdával peniaze a ktorá mala kontakty bol Z.. Z. J., toho času nebohý. Nebohému Z.. Z. J. dal sumu 70.000 €. Nevystavoval mu žiadne potvrdenie a nevie na čo nebohý peniaze použil.

Obžalovaný je v konaní usvedčovaný výpoveďou poškodeného Š. E., ako aj výpoveďou ďalších svedkov a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli. Aj poškodený Š. E. potvrdil, že

s obžalovaným sa poznali už dlhšie. Nikdy mu však sám od seba nespomínal, že má nejaký problém, ale zavolať mu sám obžalovaný s tým, že mu pomôže, a že to bude stáť 30.000 €. Suma 10.000 € mala byť uhradená hneď a 10.000 €, keď mu donesie nejaké papiere, zmluvy a 10.000 €, keď to bude vybavené. Obžalovaný na neho naliehal, že prvých 10.000 € má doniesť okamžite. Peniaze obžalovanému odovzdal. Na ďalší deň mu obžalovaný volal, že potrebuje peniaze na nejaký odhad a potom to bolo každú chvíľu, že obžalovaný pýtal 5.000 €, 10.000 €, 15.000 €. Povedal obžalovanému, že je to nad rámec a nikde sa to neposúvalo. Bol naivný, lebo veľmi túžil kúpiť Kláštorisko. Obžalovaný mu hovoril, že potrebuje peniaze na právnik, na posudok do Bratislavy. Keď suma presiahla obrovskú sumu, tak sa obžalovaný odmlčal. Obžalovaný mu taktiež povedal, že peniaze budú použité na kúpu Kláštoriska, no potom, že to bude najskôr nájomná zmluva. Nakoniec to dopadlo tak, že mu obžalovaný zavolať, že to kúpil urbár. Išlo o sumu 84.000 €, možno aj viac, lebo obžalovaný prišiel aj pomenšie sumy, po 100 €, po 500 €, či po 1.000 €. Papiere, ktoré mu obžalovaný ukazoval pôsobili veľmi dôveryhodne, boli tam podpísaní pracovníci, ktorí robili na ministerstve. Na prvých 10.000 € mu obžalovaný vypísal zmluvu o pôžičke, avšak on mu peniaze nepožičiaval. Obžalovaný mu povedal, aby sa nebál, že sa tie peniaze odpočítajú z toho čo sa bude kupovať. Tiež obžalovaný od neho pýtal 5.000 € na vypracovanie štúdie, či pre právnik J.. Potvrdil, že obžalovaný mu povedal, že na Ministerstve hospodárstva koná s pánom U. a aj to, že mu podpísal splnomocnenie, aby ho zastupoval vo veci predaja pozemku. Obžalovaný mu nespomínal, že nebohý Z.. Z. J. má byť nápomocný pri vybavovaní jeho záležitostí. Obžalovaný mu sľúbil sprostredkovať kúpu nehnuteľnosti, no potom prišiel s tým, že vymyslel niečo iné, že to bude najprv nájom a potom mu to odpredajú, že iná cesta nie je a tak súhlasil aj s tým riešením. Poškodený uviedol, že peniaze, ktoré od neho obžalovaný vypýtal na sprostredkovanie kúpy nehnuteľnosti mu doposiaľ v plnej výške nevrátil. Svedok H.. U. U., R.. potvrdil, že obžalovaného pozná, lebo sa s ním stretol pri riešení dvoch záležitostí. Jedna bola predaj reštaurácie alebo zariadenia v Letanovciach. Stretli sa z iniciatívy obžalovaného v čase, keď už finišovali predaj toho majetku urbáru a obci Letanovce. Obžalovaný chcel nájsť spôsob ako to predať pánovi Š. E.. S obžalovaným sa stretol, lebo mu chcel vysvetliť prečo ministerstvo to predáva obci a urbáru, a prečo to nie je možné predať pánovi E.Á. a myslel si, že obžalovaný to bude schopný pánovi E. vysvetliť. Obžalovaný navrhoval všetky alternatívy, ktoré už predtým s komunikáciou s pánom E. alebo s jeho právnym zástupcom poznali, mali ich vyhodnotené, ale už aj v tom čase vedeli absolútne jednoznačne, že nemôžu v konaní postupovať ako navrhuje obžalovaný. Predmetom jednaní bola aj otázka náhrady finančných prostriedkov za investície pána E. do predmetnej nehnuteľnosti. Povedal pánovi J., že Ministerstvo hospodárstva je pripravené pánovi E. vyplatiť peniaze, ktoré podľa znaleckého posudku boli uznané ako vložené investície do tohto zariadenia. Toto rozhodnutie ministerstva konať takto voči pánovi E. už mali dávno predtým rozmyslené. Stretnutia s obžalovaným neboli záväzného charakteru. Obžalovaný mu nepreložil splnomocnenie od pána E., ktoré by ho oprávňovalo s ním jednať, komunikovať, no on ho od neho ani nevyžadoval. Vedel, že pán E. je zastupovaný pánom J.. U. a s ním aj komunikovali. Komunikáciu s obžalovaným vnímal skôr v ľudskej rovine. S pánom J. sa stretával s plným vedomím, že on nie je zástupcom pána E., napriek tomu sa s ním stretol, lebo mu to chcel vysvetliť. Za komunikáciu s pánom J. nevystavili žiadnu faktúru a ani s tým neboli spojené žiadne poplatky. Postoj ministerstva bol jasný úplne. Na ministerstvo bola podaná žiadosť pána Š. E. alebo pána doktora U. za neho o riešenie tejto veci nájomom. Ministerstvo hospodárstva listom na ňu odpovedalo, že to nie je možné. Uvedené je potvrdené listom, t. j. písomným vyjadrením Ministerstva hospodárstva zo dňa 25.9.2019, ako aj z doplnenia vyjadrenia zo dňa 20.12.2019. Z týchto písomností vyplynulo, že poškodený Š. E. skutočne prejavil záujem o odkúpenie reštaurácie Kláštorisko, keďže ju dlhodobo prevádzkoval. Bolo potvrdené aj to, že obžalovaný Z.. T. J. bol viackrát z vlastnej iniciatívy na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky, kde komunikoval s riaditeľom odboru legislatívy a práva doc. H.. U. U., R.. o kúpe reštaurácie pánom Š. E.. Ministerstvo však nehnuteľnosť nemohlo predať pánovi Š. E., keďže nevlastnil pozemky pod stavbou, o čom bol aj obžalovaný opakovane informovaný. V doplnení vyjadrenia D.. H.. U. U., R.. uviedol, že obžalovaný prišiel na ministerstvo v roku 2017 dva, trikrát. Všetka komunikácia bola iba informatívneho charakteru. Na stretnutiach obžalovanému ministerstvo oznámilo, že nie je možné nehnuteľnosti predať poškodenému. Rovnako o tom bol informovaný aj právny zástupca poškodeného J.. U.. Komunikácia s obžalovaným bola ukončená tak, že jediná možnosť je predať stavby vo vlastníctve ministerstva vlastníkovi pozemkov, čo je obec Letanovce a Pozemkové spoločenstvo Urbár v Letanovciach. Podľa § 4 ods. 2 písm. d/ vyhlášky č. 364/2000 Z. z. ministerstvo predalo stavby vlastníkom pozemkov pod stavbami. O tejto skutočnosti boli opakovane informovaní písomne, ako aj na osobných stretnutiach poškodený, jeho právny zástupca J.. U., ako aj obžalovaný. Svedok H.. H. J. potvrdil, že sa s obžalovaným pozná, má v mobile telefónne číslo s menom obžalovaného, bližšie informácie však o obžalovanom nevedel. Poprel, aby mal nejakú vedomosť o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko. Aj

výpoveďou svedkyne M. W. bolo potvrdené to, čo povedal obžalovaný a poškodený, že obžalovaný ju oslovil s tým, aby na jej osobný účet v Tatrabanke prišli peniaze od poškodeného, po ktoré si okamžite obžalovaný po prevode peňazí prišiel. Uvedené je potvrdené aj výpismi z účtu zo dňa 12.3.2018 a dňa 13.3.2018. V neposlednom rade aj svedok H. X., predseda a štatutárny zástupca Pozemkového spoločenstva Urbár v Letanovciach potvrdil, že na základe kúpnej zmluvy č. 16/2018 podpísanej v mesiaci marec 2018 ako Pozemkové spoločenstvo nadobudli nehnuteľnosť reštaurácie Kláštorisko s príslušenstvom budovami. Uvedené je potvrdené samotnou kúpnu zmluvou, ako aj výpisom z LV č. XXXX. Svedok uviedol, že v roku 2016 bol za účelom kúpy nehnuteľnosti viackrát osobne na Ministerstve hospodárstva Slovenskej republiky, kde jednal s vedúcim právneho oddelenia, a to pánom U.. Už v roku 2016 na prvom stretnutí mu pán U. povedal, že odpredaj nehnuteľnosti Kláštorisko, ktorého vlastníkom bola Slovenská republika bude na základe platných právnych predpisov možný v prospech ich pozemkového spoločenstva, nakoľko pozemkové spoločenstvo a jeho urbárnici sú vlastníkami pôdy nachádzajúcej sa pod nehnuteľnosťami a teda majú prednostné právo na odkúpenie tejto nehnuteľnosti. Potvrdil, že v letných mesiacoch 2017 ho telefonicky oslovil obžalovaný, ktorého dovtedy osobne nepoznal a dožadoval sa stretnutia. Na stretnutí mu obžalovaný povedal, že združeniu urbárnikov chce pomôcť pri rýchlejšom prevode nehnuteľnosti Kláštorisko v ich prospech. Zároveň však vyslovil podmienku, že by vyčlenili obec Letanovce z ich dohody o financovaní kúpy nehnuteľnosti Kláštorisko. Povedal mu, že do takých nových zväzkov nepôjde, pretože s obcou sa už dohodli na memorande a spoločenstvu by z nedodržania memoranda hrozili finančné postihy. S tým sa aj rozišli a viac spolu nekomunikovali. Začiatkom roka 2018 v mesiaci marec podpísali kúpnopredajnú zmluvu s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky o kúpe nehnuteľnosti Kláštorisko.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný oslovil poškodeného a ponúkol mu pomoc, službu, a to sprostredkovanie kúpy nehnuteľností v lokalite zvanej Kláštorisko. Obžalovaný tak konal aj na základe predloženej plnej moci, podpísanej oboma stranami, ktorú dal podpísať poškodenému. Uvedenou plnou mocou sa však obžalovaný podľa vyjadrenia zástupcu Ministerstva hospodárstva nepreukázal a ani to od neho nevyžadovali, nakoľko ich jednania neboli oficiálneho charakteru. Súd uvádza, ako to vyplynulo z výpovede svedka H.. U., či písomných vyjadrení ministerstva, ako aj svedka H. X., obžalovaný bol informovaný o tom, že ministerstvo uvedené nehnuteľnosti nemôže predať poškodenému, pretože nie je vlastníkom pozemkov pod stavbami, teda že mu v tom bránia zákonné prekážky a jediná možnosť je odpredať ich vlastníkovi pozemku, t. j. Pozemkové spoločenstvo Urbár Letanovce a obec Letanovce. Opakovane to ministerstvo obžalovanému vysvetľovalo, písomne, či na osobných stretnutiach s tým, aby to tlmočil poškodenému, napokon takáto odpoveď z ministerstva prišla aj poškodenému a jeho právnomu zástupcovi J.. U.. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný vedel o tom, že uvedená kúpa nehnuteľnosti poškodeným nemôže prebehnúť, bol o tom informovaný, no neustále pýtal peniaze od poškodeného v súvislosti s vybavovaním vecí, ktoré mu poškodený vo svojej naivite dával, keďže si myslel, že obžalovaný je kompetentnou osobou konať s ministerstvom vzhľadom k tomu, že už v minulosti s ministerstvom jednal, a to úspešne. Poškodený poskytoval obžalovanému peniaze tak, ako ho o ne obžalovaný žiadal, či už osobne, alebo na účet M. W. a vyhovárať sa, že peniaze potrebuje na právnika, na znalecký posudok, či na otvorenie „tých správnych dverí.“ Napokon obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sumu 70.000 €, ktorú vybral od poškodeného, dal dnes už nebohému Z.. Z. J. bez akéhokoľvek potvrdenia. Obžalovaný dobre vie, že túto skutočnosť nie je možné z objektívnych dôvodov preveriť... a podľa názoru súdu ide o výhovorku obžalovaného. Je potrebné uviesť, že obžalovaný pýtal od poškodeného peniaze aj cez Zmluvu o pôžičke, čo nekorešponduje s účelom ich dohody, t. j. služby sprostredkovania kúpy nehnuteľnosti za odplatu (odmenu). Súd poukazuje aj na fakt, že obžalovaný sa sám ponúkol pomôcť poškodenému pri kúpe nehnuteľnosti a takúto pomoc podľa výpovede svedka H. X. ponúkol aj jemu, t. j. Pozemkovému spoločenstvu. Konanie obžalovaného takto vyznieva rozporuplne a len zvyšuje jeho úmysel dostať sa k peniazom, ktoré nevedno na aký účel boli použité...

Čo sa týka výšky škody, tak táto je riadne vyčíslená a zadokumentovaná v súdom spise. Vyplýva z dohody na uznanie dlhu a jeho úhrady, zo zmlúv o pôžičke, z dohody o vrátení pôžičky, zo záznamov, výpisov z účtov, ako aj výpovedí obžalovaného, či poškodeného. Škodu obžalovaný uznal a po častiach, hoci malých, sa túto škodu snaží uhrádzať poškodenému. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu poškodeného na hlavnom pojednávaní, na ktorom súd vyhlásil rozsudok, škoda predstavuje sumu 77.000 €. Túto sumu obžalovaný nespochybnil.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 277 ods. 2 Trestného poriadku odmietol návrh obhajoby na doloženie faktúr obžalovaného s firmou X.. Týmto dôkazom mal obžalovaný preukázať, že suma 80.000 €, ktorú mu poskytol poškodený v tejto veci na sprostredkovanie kúpy nehnuteľnosti, nebola neadekvátna, nakoľko obžalovaný takéto úkony robil aj pre firmu X..

Súd uvádza, že ide o nedôvodný návrh obhajoby a obžalovaného, nesúvisí s týmto konaním a nijako by tento dôkaz nevyvrátil skutočnosť, že obžalovaný vedel, že daný obchod nebude možný. Uvedené je podporené vykonaným dokazovaním.

Rovnako súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 277 ods. 2 Trestného poriadku odmietol návrh obžalovaného na vypočutie splnomocneného zástupcu poškodeného J.. H. U..

Taktiež má súd za to, že ide o nedôvodný návrh obžalovaného. Splnomocnený zástupca poškodeného bol prítomný na každom hlavnom pojednávaní, k veci sa vyjadril zo svojej pozície.

Obžalovaný takto svojim konaním po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 €. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku je zrejmé, že konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu cudzieho majetku.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činov - úmyselným zavinením, následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil poľahčujúcu a ani príťažujúcu okolnosť. V minulosti bol obžalovaný dvakrát súdne trestaný, no v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Vzhľadom na zistený pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a uložil obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov. Trestná sadzba zločinu podvodu v odseku 3 je od 3 do 10 rokov. V zmysle § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 Tr. zákona mu súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, a to v trvaní 2 rokov. Oproti trestnému rozkazu súd skrátil skúšobnú dobu o jeden rok, a to s poukazom na snahu obžalovaného uhradiť poškodenému škodu, na priznanie si „morálnej viny“. Obžalovaný navyše vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že v krátkom čase vie uhradiť škodu, má rozrobené veci tak, aby to dobre dopadlo. Súčasne súd uložil obžalovanému aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému spôsobenú škodu.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd rozhodol samostatným výrokom aj o povinnosti nahradiť škodu poškodenému, a to v sume 77.000 €, ktorá bola riadne a včas uplatnená. Ide o výšku škody upravenú splnomocneným zástupcom poškodeného na poslednom hlavnom pojednávaní, nakoľko obžalovaný časť peňazí poškodenému uhradil, čo potvrdil aj samotný obžalovaný.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že uloženie podmiennečného trestu na spodnej hranici trestnej sadzby so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov s probačným dohľadom bude pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyvaroval podobného konania, a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.